

nyt Paalæg eller et Tillæg til Brandcontingentet. Det er ogsaa bestemt, hvorledes man i saa Henseende skal forholde sig, saavel i den nævnte Anordning § 15, som ogsaa i Placaten af 5te September 1827, saa at der ikke kan være Tvivl om, at den Vej, man har fulgt, er aldeles lovmæssig. Det er ikke saa absolut bestemt, at de Brandlidte skulle have Erstatning inden Udløbet af de 12 Uger, det er nemlig kun under den Betingelse, at Brandkassen kan udbetale Beløbet; thi der kan indtræffe Tilfælde, hvor Brandhjælps-Pengene ikke ere tilstrækkelige til at afholde de Brandforstyringen paahvilende Forpligtelser, og derfor har Lovgivningen anvist den Vej, ad hvilken man i saa Tilfælde skulle gaae, for at skaffe de fornødne Midler tilveie. Der kan saaledes undertiden være Nødvendighed, i hvilke Brandkassen ikke er istand til at afholde de den paahvilende Udgifter, og jeg skal, for desbedre at gjøre den ærede Forsamling bekendt med disse Forhold, tillade mig at oplyse den Forskjel, som der kan være i Brandkassens Udgifter i de forskellige Aar. Jeg skal kun berøre, at i Aarene 1845 og 1846 nemlig i Regnskabsaaret fra 1ste Octbr 1845 til 30te Septbr. 1846 udgjorde Brandskaderne et Beløb af 193,259 Rbd. medens de for Aarene 1847—1848 udgjorde 371,119 Rbd., altsaa omtrent 190,000 Rbd. mere i det ene end i det andet Aar. Det er saaledes en Selvfølge, at man umuligt forud kan være forberedt paa de Eventualiteter, som kunne indtræffe, og at man altsaa kan blive sat i den Nødvendighed, at Brandkassen ikke altid strax kan være istand til at opfylde den fastsatte Regel om 12 Uger. Dette Tilfælde, som naturligvis er høist ubehageligt, og som Justitsministeriet har ladet sig være magtpaaliggende at afhjælpe saa hurtigt som muligt, disse Omstændigheder have nødsaget Justitsministeriet til at sride til en ny Paalægning, da de Resourcer, som havde, ikke vare tilstrækkelige. Jeg veed forøvrigt ikke, hvad der kan berettigge den ærede Spørger til at have Mistanke om, at Regnskabsvæsenet ikke var i sin Orden; dette var hans Ord. Jeg skal i den Anledning tillade mig at oplyse, at der har været en lovmæssig Grund til, at Regnskaberne hidtil ikke tidligere ere fremkomne; hvorvidt

dette Forhold ogsaa i Fremtiden skal vedblive at forhindre Regnskabs hurtige Afgjørelse, skal jeg lade være usagt, men det vil ialtfald være mig meget hjært, om jeg deri skulde kunne frembringe nogen Forandring, og det skal ikke være udenfor min Bestræbelse, men for hvad der hidtil i saa Henseende er skeet, har der været en lovmæssig Grund deri, at der i Forordningen af 8de Septbr. 1840 er tilstaaet Amtsforvalterne en Tidsfrist til Udgangen af 30te Juni til at aflægge deres Extracter eller Rigtighed for det Beløb til Brandassurancesfondet, som de have opkrævet, til 30te Decbr. det næstforegaaende Aar. Paa Grund af denne bevilgede Tidsfrist indkomme Regnskaberne altsaa først 30te Juni det følgende Aar, og saaledes kan man i Justitsministeriet først begynde efter Udløbet af 30te Juni det følgende Aar at opgjøre Regnskaberne for Tidsrummet til 31te December det næstforegaaende Aar; og dete sidste Regnskab er allerede for længe siden tilendebragt og under Revision, saa at det altsaa med det Første vil kunne forventes at komme ud i Trykken. Den fulgte Fremgangsmaade har saaledes været hjemlet ved en lovmæssig Bestemmelse, og jeg troer derfor aldeles ikke, at der fra denne Fremgangsmaade kan hentes den mindste Grund til at nære Mistanke med Hensyn til Regnskabsvæsenet. En anden Sag er det, at det vistnok kunde være ønskeligt, at der blev truffet Foranstaltninger til, at Regnskab for Eftertiden blev hurtigere aflagt, hvilket ogsaa efter min Mening vilde være at ønske og skal være Gjenstand for Ministeriets Bestræbelse, men, som sagt, derfor seer jeg slet ikke, at der kan være Grund til at gjøre den hidtilværende Bestyrelse nogen Bebreidelse. Jeg har tidligere berørt, at der ikke var nogen Udfigt til strax at formindske Brandfondets Udgifter; det er, som sagt, de store Brandskader, som i den senere Tid have fundet Sted, som have foranlediget Brandfondets mindre gode Tilstand. Aarsagen til disse uheldige Ildbrandsstilfælde kan man ikke nøie vide; een Grund ligger dog maaffee temmelig nær, som det vel er saa godt som umuligt at afhjælpe, det er nemlig den forøgede Brug af Frictionssovlsstikker, som i den senere Tid har fundet Sted, i hvilken Hens-